

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Ł. K.**

podejrzanego o czyny z art. 190 § 1 k.k. i art. 232 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 marca 2024 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Krakowie

zawartego w postanowieniu z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt IV Kz 273/24,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.,

postanowił

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w Sosnowcu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt IV Kz 273/24, Sąd Okręgowego w Krakowie wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania do rozpoznania – w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. – innemu sądowi równorzędnemu zażaleń Ł.K. oraz jego obrońcy na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie z dnia 15 lutego 2024 r., sygn. akt II Kp 193/24/S, w przedmiocie poddania podejrzanego obserwacji sądowo-psychiatrycznej. W uzasadnieniu postanowienia zawierającego wniosek wskazano, że jeden z czynów zarzuconych podejrzanemu, kwalifikowany z art. 190 § 1 k.k. i

art. 232 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., miał być popełniony na szkodę sędzi X.Y., pełniącej funkcję Przewodniczącej [...] Wydziału Odwoławczego Sądu Okręgowego w Krakowie, a więc tego, w którym wniesione zażalenia miałyby zostać rozpoznane. Co więcej, w sprawie tej był już – jak to stwierdził Sąd odwoławczy – skutecznie złożony wniosek o wyłączenie (sędziego X.Y.2.), a składane są kolejne m.in. sędziego X.Y.1 w Wydziału [...] Sądu Okręgowego w Krakowie. Jak to wywiedziono w dalszej części uzasadnienia, oczekiwanie, aż wszyscy sędziowie Sądu Okręgowego w Krakowie w liczbie około 140 wypowiedzą się, czy zachodzą wobec nich przesłanki do wyłączenia, sprzeciwia się dobru wymiaru sprawiedliwości. Zdaniem Sądu wnioskującego o przekazanie, wskazane wyżej uwarunkowania podmiotowe mogą w subiektywnym społecznym odczuciu wywołać wątpliwości co do braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przed nim zawisłej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Okręgowego w Krakowie zasługiwała na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że w układzie, w którym pokrzywdzonym czynem, o popełnienie którego jest podejrzany Ł. K., jest sędzia sądu właściwego miejscowo i to pionu karnego, a nadto osoba funkcyjna, to niezależnie od ostatecznego rozstrzygnięcia procesu, a także przekonania Sądu Najwyższego, że Sąd Okręgowy zachowałby w toku postępowania zażaleniowego pełny obiektywizm, nie jest możliwe uniknięcie – po stronie opinii publicznej – wprowadzie niewątpliwie nieuprawnionych, lecz realnie ze wszech miar możliwych ocen co do braku bezstronności orzekającego sądu oraz kierowaniu się przy wydawaniu rozstrzygnięcia innymi, niż merytorycznymi i wynikającymi ze zgromadzonych dowodów, powodami.

Zasadnie też sąd wnioskujący wskazał, że jednym z wyznaczników dobra wymiaru sprawiedliwości o jakim mowa w art. 37 k.p.k. jest sprawność postępowania, która w tym wypadku, przy oczekiwaniu na składanie kolejnych wniosków o wyłączenie przez innych sędziów tego sądu, mogłaby skutkować przedłużaniem tego postępowania zwłaszcza w tak istotnej kwestii jaką jest poddanie podejrzanego obserwacji sądowo – psychiatrycznej orzeczonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie.

Dla uniknięcia wszelkich sugestii co do bezstronności sądu, który ma rozpoznać zażalenia podejrzanego i jego obrońcy, a jednocześnie zapewnienia sprawności postępowania odwoławczego, przekazanie sprawy w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, jawi się w tym wypadku jako konieczność.

Uwzględniając przy tym względy logistyczne sprawę przekazano do Sądu Okręgowego w Sosnowcu położonego w relatywnie bliskiej odległości od siedziby sądu właściwego miejscowo.

[PGW]

[ał]